

Kl. 11:05

Eigil Andersen (SF):

Når vi fra SF's side har talt om, at der fra arbejdsgiverside burde gives lønforhøjelser til lavtlønnede inden for den offentlige sektor, så dækker det de omtalte medarbejdere inden for ældreområdet, men det dækker f.eks. også rengøringsassistenter, som bestemt tjener alt for lidt, og det dækker f.eks. også en hel del, som er ansat inden for det grønne område, parkområdet, i kommunerne og visse andre grupper.

For at det står tindrende klart vil jeg gerne spørge: Den formulering om Dansk Folkepartis holdning, som ordføreren brugte i sit første indlæg, betyder den ikke i realiteternes verden, at Dansk Folkeparti erkender, at der med det, der er en forståelse med regeringen om, ikke er givet en eneste ny lønforhøjelse set i forhold til det, der ellers ville være sket?

Kl. 11:06

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 11:06

Bent Bøgsted (DF):

Det, som Dansk Folkeparti erkender, er, at vi ikke kunne komme længere med forhandlingerne. Vi erkendte så, at regeringens udspil var det, som regeringen ville, og at vi ikke kunne komme længere. Det er det, Dansk Folkeparti erkender. Det var også årsagen til, at det fælles brev blev fremsendt.

Kl. 11:06

Formanden:

Da der ikke er flere korte bemærkninger, siger vi tak til hr. Bent Bøgsted. Den næste i ordfører-rækken er hr. Ole Sohn.

Kl. 11:06

(Ordfører)

Ole Sohn (SF):

Den offentlige sektor står over for store problemer med at fastholde og rekruttere arbejdskraft. Det har den faktisk gjort gennem mange, mange år. Nu er det blevet så synligt, at det er kommet helt op til overfladen, at der er en akut mangel på social- og sundhedshjælpere, social- og sundhedsassistenter og sygeplejersker og også i stigende grad inden for andre faggrupper i den offentlige sektor.

Det er en følge af den måde, som den nuværende regering har forvaltet velfærden på, nemlig at den har strammet den økonomiske kurs over for kommunerne og regionerne på en så-

dan måde, at de ikke er i stand til at løfte velfærdsopgaverne, og at de ikke er i stand til at løfte løn- og ansættelsesvilkårene for de offentligt ansatte i en sådan grad, at man kan fastholde dem.

Det kom meget klart frem i aftes i TV-avisen, hvor formanden for Regionsrådet, hr. Kristian Ebbensgaard, forklarede og erkendte, at der er fastholdelsesproblemer, at der er rekrutteringsproblemer primært inden for social- og sundhedssektoren. Men som han sagde, afhænger deres muligheder for at løse opgaven jo af den ramme, de får udstukket, altså den økonomiske ramme, som finansministeren og regeringen tildele den offentlige sektor.

Der blander regeringen sig jo. Det gør den på det tidspunkt, hvor den laver bloktilskudsaktstykket. Der blander regeringen sig i kommuneøkonomien på en sådan måde, at den fastsætter, hvilken lønstigningstakt der må være, og det er klart, at den lønstigningstakt, der er sat til den offentlige sektor, er utilstrækkelig. Det er åbenlyst for enhver.

Det var derfor, SF i forrige samling, i god tid før overenskomstforhandlingerne skulle i gang, fremsatte et beslutningsforslag om, at der skulle afsættes ekstra midler på en sådan måde, at man kunne løfte opgaverne med at fastholde og rekruttere arbejdskraft. Det var der ikke stemning for. Vi rejste det i valgkampen, og efter valgkampen lavede vi sammen med Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti en fælles henvendelse til regeringen, som gik ud på, at der skulle tilføres 5 mia. kr. ekstra til overenskomstforhandlingsbordet med sigte på, at ikke mindst de lavestlønnede kunne få et løft. Den henvendelse blev aldrig effektueret, fordi Socialdemokraterne og Dansk Folkeparti valgte at nikke ja til den aftale, som finansministeren havde lavet med KL og regionerne, og som reelt var et fatamorgana, hvor man fremrykkede nogle midler, som skulle udloddes i 2009 og 2010.

Derfor er vi i en situation, hvor overenskomstforhandlingerne er gået i gang, med et flertal i Folketinget, som ikke ønsker at sikre, at der kommer ekstra midler ud til forhandlingsbordet, og det sker jo i hvert fald for regeringens og Dansk Folkepartis vedkommende ud fra en prioritering af, at det er bedre at give skattelettelser, som i øvrigt ikke engang er finansierede, frem for at sikre et ordentligt velfærdsloft i samfundet.